

Aan de hand van praktijkvoorbeelden schrijven drie dierenartsen over ziekten in de melkveehouderij. Toon Meesters uit Roosendaal, Hans Van Loo, verbonden aan de Universiteit Gent (en dierenarts te Merelbeke), en Jan Dijkhuizen, werkzaam bij de Graafschap dierenartsen te Vorden, wisselen elkaar af bij een beschrijving van ziektebeeld tot behandeling.

Waterige gele diarree

door cryptosporidiose

naam aandoening

cryptosporidiose

verschijnselen

waterige, gele diarree gepaard met uitdroging, soms kolieksymptomen, verlies van eetlust, sterfte door uitdroging of algemene uitputting

oorzaak

parasitaire infectie door oöcysten van de parasiet *Cryptosporidium parvum*

behandeling

hygiëne en biestmanagement

Op een herfstige zaterdag contacteerde een veehouder me voor een ziek kalf van een tiental dagen. Het was al het derde kalf in enkele weken tijd dat tegen de grond ging met erge diarree.

Bij mijn onderzoek viel op dat het jonge dier sterk uitgedroogd was en gele, waterige diarree had. Een snel mestonderzoek leerde me dat het om cryptosporidiose ging. Daarop legde ik meteen een infuus aan met vocht, bicarbonaat, glucose en elektrolyten. Na deze snelle vochtvoorziening hing ik nog een zak met vloeistof op en liet dat via een infuus traag in het bloed van het kalf. Op die manier probeerde ik het vochtgehalte terug op peil te brengen en te houden, aangezien het kalf ontzettend veel vocht had verloren door de diarree. Verder adviseerde ik de veehouder om het kalf aan de melk te houden, maar tussendoor regelmatig van vocht te voorzien aan de hand van een goede elektrolytenoplossing. De volgende dag keerde ik terug om het infuus te verwijderen en zag dat het kalf flink was opgeknapt. Vooraf had ik op de praktijk een A4'tje opgesteld met een aantal concrete adviezen voor het bedrijf. Samen met de veehouder besloot ik dat we werk gingen maken van een beter biestmanagement. We spraken af om ook de hygiëne rond de

kalving en in de kalverhokjes aan te pakken via enkele eenvoudige principes. Vooral de reiniging en ontsmetting van de kalverhokjes werden grondig besproken. Zo bleek dat er op het bedrijf al jaren een ontsmettingsproduct gebruikt werd dat niet werkzaam is tegen *Cryptosporidium parvum*, de veroorzaker van cryptosporidiose. We schakelden over naar een ander product met quaternaire ammoniumzouten om na een goede reiniging de kalverhokjes vanaf nu steeds grondig en gericht te ontsmetten. Elk kalf werd voorzien van zijn eigen drinkemmer, zodat de kalveren elkaar niet kunnen besmetten. Tot nu werden deze drinkemmers steeds op de grond gezet, maar vaak was hierdoor contact met (besmette) kalvermest mogelijk. Ik adviseerde dan ook om de drinkemmers op een rek te zetten, zodat ze kunnen drogen zonder besmettingsgevaar. Verder gaf ik nog het advies mee om tijdelijk alle kalveren de eerste week preventief te behandelen met halofuginone lactaat, een product dat werkzaam is tegen *Cryptosporidium*. In deze periode met een hoge infectiedruk is dit zeker te verantwoorden. Ondanks het hoge aantal geboortes dat hierna nog gevolgd is, zijn er geen kalveren meer geweest met een episode van diarree. De aanhouder wint altijd, zelfs bij cryptosporidiose.